După Campionatele europene de lupte libere

REPREZENTANȚII NOȘTRI TREBUIE SĂ-ȘI SPOREASCĂ EFORTURILE PENTRU JOCURILE OLIMPICE

● PATRU VICTORII ÎNAINTE DE LIMITĂ ÎN FAȚA LUPTĂTORILOR BULGARI ● LA MONTREAL VOR INTRA ÎN LUPTA PENTRU MEDALII ȘI SPORTIVI DIN JAPONIA, IRAN, R.P. MONGOLĂ ȘI S.U.A.

La cea de a XIX-a ediție a Campionatelor europene de lupte libere sportivii români, deși prezenți numai la 8 din cele 10 categorii de greutate, au avut o comportare remarcabilă. Ei au reușit să cucerească un titlu continental (L. Simon — cat. +100 kg), două medalii de argint (P. Coman — 62 kg, M. Pîrcălabu — 74 kg), o alta de bronz (S. Morcov — 90 kg), iar trei dintre ceilalți luptători români s-au clasat pe locuri fruntașe : G. Anghel — 57 kg, V. Iorga — 82 kg, pe locul IV și I. Arapu — 52 kg pe locul V. Doar tînărul debutant A. Rențea (48 kg), accidentîndu-se în primul meci, nu a putut să-și încerce șansele. Indiscutabil, bilanțul realizat de reprezentanții țării noastre la această ediție, ultima și cea mai importantă înaintea J.O., constituie un succes apreciabil. Ei au luptat cu multă dîrzenie, inițiind numeroase atacuri și finalizînd cu îndemînare procedee tehnice de mare eficacitate. Așezăm în prim-plan faptul că patru dintre reprezentanții țării noastre, G. Anghel, P. Coman, S. Morcov și L. Simon au reușit să iasă învingători înainte de limită în fața redutabililor sportivi bulgari de la categoriile respective, printre care I. Iankov (62 kg) — de două ori campion european (1973, 1975) și M. Ghercev (90 kg) — medalie de bronz la C.M. 1975. Alte prețioase victorii le-au realizat sportivii noștri în partide cu adversari valoroși din R.D. Germană, Ungaria și Turcia. L. Șimon a dispus de

Ladislau Șimon, *campionul „greilor"*

J. Balla (Ungaria), de care fusese învins net anul trecut, iar G. Anghel a obținut victoria în fața lui H. Brukert (R.D.G.) — medaliat la C.E. și C.M. din 1974. Nu de puține ori luptătorii români au reușit, în urma unor considerabile eforturi, să întoarcă rezultatele în favoarea lor cînd aproape nimeni nu se mai aștepta. Desigur, antrenorii Ion Crîsnic, Ion Vascul-Popovici, Gheorghe Șuteu, Ion Bătrîn ș.a. au depus multe și însuflețite eforturi pentru a-i pregăti pe sportivii români aliniați la această competiție.

În Europa însă, după cum se știe, cîteva țări dispun de reprezentanți valoroși la acest stil, sportivi care se numără cu regularitate printre protagoniști la J.O. și C.M. Ne referim îndeosebi la luptători din U.R.S.S., Bulgaria, România, Ungaria, R.D. Germană, R.F. Germania și Turcia. Dar, în competiția pentru titlurile și medaliile olimpice se înscriu cu aspirații justificate și sportivi din Japonia, R.P. Mongolă, Iran, R.P.D. Coreeană și S.U.A. Este de reținut și faptul că la unele categorii n-au participat cei mai reprezentativi luptători. În acest context trebuie să judecăm rezultatele sportivilor români și mai ales perspectivele la Montreal. Aproape toate succesele luptătorilor români au fost obținute în tururile eliminatorii. Cînd au ajuns însă în turneele finale, n-au mai avut resursele necesare pentru evoluții asemănătoare deși, în majoritate, ei nu întîlneau adversari deosebit de valoroși. Se aștepta cu îndreptățire o comportare mai bună din partea lui V. Iorga, mai ales după ce trecuse de trei adversari redutabili. Dar intervenția chirurgicală de la mijlocul lunii decembrie a anului trecut, care l-a obligat la reintrarea în arena competițională doar cu două luni în urmă, s-a resimțit tot mai mult după fiecare partidă, în cele din urmă el ieșind din cursa pentru o medalie. În ceea ce-l privește pe I. Arapu, după opinia noastră nu poate să facă față decît la o repriză sau cel mult două. Am reaminti numai că în cel de al treilea meci, cu tînărul R. Hofman (R.D.G.) avea înaintea ultimului rund un apreciabil avantaj de puncte (9—2), după care a fost egalat și apoi învins prin tuș ! Rezumînd, putem aprecia că majoritatea luptătorilor români prezenți la europenele de la Leningrad și-au cîștigat dreptul de a-și încerca șansele la Montreal.

Avem convingerea că ei vor face totul pentru a se pregăti cu maximă intensitate încît la J.O. să se prezinte cît mai bine.

Costin CHIRIAC

CONFIRMĂRI ALE „VITEZIȘTILOR" ROMÂNI LA BALCANIADA DE TIR

Cei prezenți la întrecerile Balcaniadei de tir de la Sofia — ediția 1976 — ar răspunde la o eventuală întrebare că momentul cel mai emoționant al întregii reuniuni a fost evoluția pistolarilor noștri viteziști. Dacă după primele 30 de focuri, Corneliu Ion se afla cu 297 p după Stan Marin — 299 p și Alexandru Gered — 298 p, în ziua următoare campionul nostru, realizatorul celor „600 din 600" de la București, a susținut din nou un adevărat recital. Corneliu Ion a polarizat atenția tuturor în încercarea sa de a remonta diferența. Au urmat serii lungi de decari. Exact în centrul siluetelor. Adică a urmat o demonstrație a ceea ce poate să însemne spectacol — da, spectacol ! — în tir, adică într-un sport în general nespectacular. Corneliu a demonstrat pe poligonul de la Sofia ce poate însemna nu atît o întrecere cu partenerii de concurs, cît, în primul rînd, cu el însuși, cu propriii săi nervi, cu tremurul imperceptibil al brațului, cu limitele performanței sportive. Cu 299 p în seria a doua, sportivul de la Steaua a adus echipei noastre al patrulea titlu balcanic.

Am insistat asupra acestei imagini nu atît pentru a aduce laudele cuvenite unui mare sportiv ci, în primul rînd, pentru a consemna, o dată în plus, faptul că în proba de pistol viteză valoarea trăgătorilor români a primit la Sofia o nouă confirmare. Corneliu Ion, Marin Stan, Virgil Atanasiu au fost primii trei clasați la individual. Dar un fapt și mai semnificativ ni se pare a fi noul record pe echipe (superior cu 1 p recordului mondial) realizat cu același prilej: 2371 (v.r. 2370 p, stabilit în 1975). Un progres lent, la prima vedere, dar numai cei avizați știu ce efort este adesea necesar pentru un singur punct în plus...

În cert progres se află și specialiștii de la pistol liber. E adevărat că ei n-au obținut nici un titlu, cedîndu-le pe ambele (individual și pe echipe) trăgătorilor bulgari, favoriții probei. Dar, prin spulberarea celui mai vechi record național, pe echipe (2187 p, realizat în 1962 !) cu 22 de puncte (n.r. — 2209), D. Iuga, L. Stan, L. Pop și D. Ciobanu ne-au oferit un semn sigur că, la rîndul lor, „sprintează" **in corpore**, spre nivele valorice superioare.

Deși n-au strălucit de astă dată, aducîndu-ne doar un titlu balcanic, fetele noastre au arătat că în orice concurs, chiar cînd nu sînt în cea mai bună formă, rămîn o forță de care trebuie să se țină seamă. Deoarece, iată, cu rezultate pe care le considerăm mai slabe față de posibilitățile lor generale, ele s-au situat, de pildă în proba de pușcă 10 m pe locurile 2 (Mariana Feodot), 3 (Dumitra Matei) și 5 (Veronica Tripșa — autoarea reconfortantei victorii din proba de pușcă standard, 3×20 f).

La capitolul tirului feminin trebuie remarcată evoluția **Evei Olah**, mai ales la proba de pușcă 10 m (aer comprimat) juniori, pe care a și cîștigat-o. În întrecerea cu juniorii de la categoria sa de vîrstă, campioana europeană a probei a demonstrat că ar putea urma cu succes exemplul binecunoscutelor Desanka Pești (Iugoslavia), Ana Pelova și Nonka Șatarova (Bulgaria). Adică să smulgă băieților medalii. Chiar de aur !

Radu TIMOFTE

DIN AGENDA COMPETIȚIONALĂ A LUNII MAI

● Polo iștii români continuă seria testelor în toată luna mai. Între 4 și 9 ale lunii ei vor juca la Cluj-Napoca în compania redutabilelor formații ale U.R.S.S., Ungariei, Cubei, precum și împotriva formațiilor Australiei și Bulgariei, în perioada 16—18 se vor deplasa în Italia pentru un alt turneu, iar între 26 și 30 mai vor lua parte la Budapesta la „Cupa Hungaria".

● Ce rezervă luna mai atleților fruntași ? În ziua de 3, la Atena, un patrulater al demifondiștilor și fondiștilor din Anglia, Belgia, Grecia și România, iar în zilele de 15 și 16 mai, tradiționalele „Campionate internaționale" ale țării noastre.

● Noi starturi ale schifiștilor, caiaciștilor și canoiștilor români: 15—16 mai Regata Pancearevo, 29—30 mai Regata Moscova și Regata Duisburg pentru canotajul academic, 13—15 mai Regata Snagov pentru caiac-canoe.

● Între 8 și 24 mai echipa de ciclism a României va fi prezentă la tradiționala competiție rutieră „Cursa Păcii" ce se va desfășura anul acesta pe traseul **Praga—Varșovia—Berlin.**

ÎNTRE „TURUL MEDITERANEAN" ȘI „CURSA PĂCII"

A 8-a ediție a „Turului Mediteranean" s-a încheiat duminică la Antalya cu victoria formației reprezentative a României. Firește, la nivelul actual al sportului nostru cu pedale, succesul obținut în Turcia este de natură să ne bucure. Cele 7 echipe naționale (Turcia A, B și tineret, R.F. Germania, Iran, Libia și R.A. Egipt) pe care sportivii noștri le-au întrecut nu au o valoare confirmată, dar majoritatea celor peste 40 de rutieri turci se aflau pe un traseu cunoscut și în condiții climaterice (a fost foarte cald pentru această perioadă) care le sînt familiare. Apoi, echipa României susținea cu acest prilej primul său test peste hotare din sezonul actual.

Cîștigînd trei etape (prin Vasile Teodor) *și clasîndu-și 4 din cei 6 componenți în primele 10 locuri (II —* V. Teodor, III — *I. Cojocaru,* VI — *E. Dulgheru,* VII — *M. Romașcanu), lotul nostru pentru „Cursa Păcii" ne-a demonstrat că are un nivel satisfăcător de pregătire. Dacă condițiile meteorologice improprii din „Cupa Voința" (coroborate cu oboseala unui voiaj de 20 de ore între sosirea la Antalya și startul de la București) nu vor fi diminuat prea mult resursele fizice ale sportivilor noștri, atunci ne putem aștepta la o comportare superioară celei din anii trecuți în cursa Praga—Varșovia —Berlin. Echipa actuală, care a cîștigat „Turul Mediteranean" se bazează pe experiența și ambiția lui* Vasile Teodor, *pe talentul lui* Mircea Romașcanu, *pe forța lui* Valentin Ilie, *pe posibilitățile dovedite în etapele de munte de* Ion Cojocaru *și* Eugen Dulgheru, *pe dorința de afirmare a lui* Teodor Drăgan.

Firește, „Cursa Păcii" este o competiție extrem de grea, cu o participare de elită. Ar fi riscant să credem că cei 6 rutieri români vor conta în bătălia pentru un loc pe podium. Dar vor putea, desigur, să încerce. Chiar dacă în final nu vor reuși să-și împlinească integral dorințele, au realmente posibilitatea să se claseze între primele 6 formații, iar la individual să joace un rol activ.

Este și ceea ce le pretindem. Adică un pas înainte pe drumul reafirmării valorii sportului cu pedale românesc.

H. N.

SPRE O ECHIPĂ COMPLETĂ LA MONTREAL

● Boxerii titulari desemnați la 7 categorii ● Incertitudini la semimuscă, muscă, cocoș și pană ● Meciuri de verificare publică

În condițiile unei excepționale competiții internaționale — cum a fost turneul **„Centura de aur"** de la București — ne-am putut edifica asupra potențialului de moment al elitei boxului nostru. Timp de o săptămînă (și nu numai în ziua finalelor !) am avut ocazia, alături de cei 50 000 de spectatori și odată cu experții, să verificăm forma sportivă a pugiliștilor fruntași, precum și gradul de creștere valorică a fiecăruia în parte.

La o apreciere obiectivă ne dă dreptul tocmai țăria competiției în care pugiliștii români au fost adesea confruntați cu adversari faimoși, unii dintre redutabilii puncheuri ai lumii boxului amator. Nu e ușor să ai în față, în ring, reprezentanți ai celebrei școli pugilistice cubaneze, nici pe abilele și agilele elemente de excepție din R.P.D. Coreeană, precum nici pe excelenții venezuelani sau pe sportivii africani și din zona mediteraneană. În întîlnirile directe cu aceștia, în majoritatea cazurilor boxerii români au făcut cinste școlii căreia îi aparțin, confirmînd prin cele 7 victorii finale renumele obținut și apărat de atîtea ori pe continentul european.

Ambianța generală și valoarea turneului au fost evocate tocmai pentru a sublinia faptul că și atunci cînd au fost întrecuți sportivii români s-au aflat într-o companie care-i onorează. Să ne gîndim doar la Ciu En Zo, Genovevo Grinan sau Ernesto Sanchez pe care, cu siguranță, îi vom reîntîlni în preajma podiumului olimpic de la Montreal !

Pentru boxul românesc, de data aceasta, turneul „Centura de aur" dobîndea o calitate în plus, el urmînd să îngăduie o hotărîtoare trecere în revistă a candidaților noștri olimpici. În acest scop, zilele trecute s-au întrunit specialiștii federației cu sarcina de a desemna titularii. Faptul că pînă și aceștia ezită încă înaintea luării unei decizii pentru primele patru categorii de greutate arată nu nehotărîrea selecționerilor, cît mai ales concurența existentă în această zonă.

Pe cine să alegi, de pildă, la semimuscă, între **Remus Cozma** (învingătorul cubanezului Jesus Ramos), mai puțin experimentatul **Teofil Ghinea** și temperamentalul **Alexandru Turei** ? Fără a mai vorbi de enorma dificultate în selecție pe care o ridică trio-ul de la categoria muscă : cîștigătorul competiției brăileanul **Niță Robu**, aflat în progres, campionul țării **Faredin Ibrahim** (învingătorul campionului Jocurilor Panamericane, cubanezul Ramon Duvalon) sau fostul campion european **Constantin Gruescu** ?

Dacă la categoria cocoș rutina gălățeanului **Mircea Tone** va prevala, probabil, în fața tinereții lui **Ion Lungu** (învins greu de campionul cubanez Adolfo Horta), lupta rămîne deschisă la categoria pană, unde s-a creat o situație specială. În ciuda severelor înfrîngeri suferite, succesiv, de **Gabriel Pometcu** și de **Gheorghe Ciochină**, trebuie ținut seama de faptul că ei au întîlnit un adversar cu totul ieșit din comun (cubanezul Grinan), dar căruia puteau să-i facă față cu o mai atentă pregătire tactică, așa cum s-a văzut în mod clar mai ales în primele două reprize ale meciului pierdut prin imprudență de Ciochină. Ambii candidați la această categorie merită stima noastră pentru valoarea lor.

În toate aceste situații tehnicienii au hotărît să găsească soluția prin meciuri publice de selecție, în urma cărora se vor decide titularii.

Începînd de la semiușoară, fiecare categorie are înscris în dreptul ei cîte un singur nume : **Simion Cuțov** (semiușoară), **Calistrat Cuțov** (ușoară), **Victor Zilberman** (semimijlocie), **Vasile Didea** (mijlocie mică), **Alec Năstac** (mijlocie), **Costică Dafinoiu** (semigrea) și **Mircea Simon** (grea). Dintre aceștia, o impresie deosebită a lăsat „greul" Mircea Simon care a dovedit — pentru prima oară — că este capabil să susțină un meci în ritm infernal, bazîndu-se în special pe mijloacele sale defensive și punctînd în momentele de angajament decisiv. Firește că valoarea lui va crește odată cu ameliorarea mobilității în ring. Frații Cuțov rămîn aceiași sportivi valoroși, pe care se poate conta în orice competiție de amploare. O surpriză plăcută a oferit Vasile Didea (învingătorul lui Luis Felipe Martinez, înlocuitorului celebrului Rolando Garbey în lotul olimpic al Cubei). După accidentări, Victor Zilberman și Alec Năstac vor găsi fără îndoială calea spre desăvîrșirea formei lor sportive. Cel mai mult are de muncit, însă, în perioada care a mai rămas pînă la J.O., semigreul Costică Dafinoiu, ale cărui calități naturale trebuie completate cu elemente tehnice.

Prezența unei echipe complete de boxeri români la Montreal ne dă, de pe acum, speranța în reușite la care școala pugilistică românească are dreptul pe temeiul performanțelor sale anterioare.

Victor BĂNCIULESCU
Paul IOVAN

Schimburi de lovituri în partida „greilor" Mircea Șimon *(dreapta)* și *Angel Milian* (Cuba) Foto : Sigmund BAKCSY